

Сборник съдебна практика

Дело C-300/10

Vítor Hugo Marques Almeida
срещу
Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA и др.

(Преюдициално запитване, отправено от Tribunal da Relação de Guimarães)

„Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Право на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Гражданска отговорност на застрахования — Съпричиняване на вредите от пострадалото лице — Ограничаване на правото на обезщетение“

Резюме — Решение на Съда (голям състав) от 23 октомври 2012 г.

Сближаване на законодателствата — Застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства — Директиви 72/166, 84/5 и 90/232 — Определяне на режима на гражданската отговорност при произшествия, настъпили при използването на превозни средства — Национална правна уредба, която предвижда отпадане или ограничаване на правото на пострадалото лице на обезщетение при липса на виновно поведение на водачите на превозните средства, участващи в произшествието — Допустимост

(член 3, параграф 1 от Директива 72/166 на Съвета, член 2, параграф 1 от Директива 84/5 на Съвета и член 1 от Директива 90/232 на Съвета)

Член 3, параграф 1 от Директива 72/166 относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5 относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства и член 1 от Трета директива 90/232 за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби, които предвиждат, че когато при сблъсък между две моторни превозни средства е причинена телесна повреда на пътника в едно от тези моторни превозни средства и нито един от водачите не носи отговорност за произшествието поради виновното си поведение, може да бъде ограничена или изключена гражданската отговорност на застрахованите лица.

Всъщност такава национална правна уредба, чиято единствена цел е да определи правото на пострадалото лице на обезщетение на основание на гражданската отговорност на застрахованото лице, както и евентуалния обхват на това право, не ограничава застрахователното покритие съгласно правилата на Съюза на евентуално установената гражданска отговорност на застрахованото лице.

Освен това, ако националната правна уредба предвижда, че когато е допринесло виновно за настъпването или утежняването на вредите, пострадалото лице може да не получи цялото или част от обезщетението по преценка на компетентния съд, който съобразява тежестта на виновното поведение на всяка от страните и на произтичащите от него последици, тази национална правна уредба не изключва автоматично или ограничава непропорционално правото на това пострадало лице на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства на водача на участващото в произшествието превозно средство.

(вж. точки 28, 35—37 и 39 и диспозитива)